

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ РИЦАРИ СЛЕД БОЙ

chitanka.info

На Fol

*Любимата дева изпрати ни
на път в теменужни зори,
целуна за подвиг челата ни,
по къдрица ни подари.*

*Взе лилия, в слънце потопа я
и хвърли я през планини...
Ний вдигнахме своите копия
на път за далечни страни.*

*По пътища страшни заскитани,
жадувахме бранния час:
бе светло и гордо в душите ни,
а мрачно и сиво край нас.*

*Не станахме плахи отшелници,
дочакахме славния бой,
сразихме се с ветрени мелници
и всеки от нас бе герой.*

*Прегазихме черни чудовища
с хвъркатите свои коне
и странни, неземни съкровища
заловихме в бой насъне.*

*Оплискани в кърви, напрашени,
потеглихме и за венци,
но свърнахме в пътя, уплашени
от толкова много овци.*

*След рицарски празни усилия
не зърнахме нийде в света
сребрилата девствена лилия,
която тя нам завеща.*

*Но верни на светла утопия,
живота всуе ни гнети:
пак носим на дървени копия
железен товар от мечти.*

*С душа през неволи пречистена,
пак бродим в житейския лес
и шепнем си тихо: „Наистина,
добре, че умря Сервантес!“ ...*

*... Но нявга сред шумната столица —
за нас монумент ще блести,
сграден с неплатените полици
и скъпо платени мечти.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.